

Tartalom

A megváltás titka és öröme	1
A mai plébániatemplom előzményei	2
4-es oldal	4
Riport Óra Krisztiánnal	5
Frissítő: A Bárka Közösség	6
Búza: Madarak	8
Imádkozzunk! Paul Roth imái	9
Jó volt olvasni! Székely János: Zene	10
Kis-Fát: A becsapós nevű óriás I. 11	
Mindig alkalmas az idő	12
Kicsinyeknek	13
Anyakönyvi hírek.	15
Plébániai hírek	15

Torinoi lepel

A megváltás titka és öröme

János evangélista egyszerűen, szűkszavúan ír a húsvét hajnali történetéről. Üres a sír, csak a leplek és a kendő van a sírboltban, futkosó és kétkedő tanítványokat láthatunk, de ott van a szeretett tanítvány (János apostol) is. A hét első napján történnek mindezek, tehát vége a szombat-ünnepnek.

Az üres sír kétségbe ejti az embert. A reményvesztett tanítványok, a kudarcba fulladt életű emberek nem látnak mást az életből, csak a tátongó sírt, amely életük végén befogadja őket. A zord halált látják csupán, nem látnak tovább. Pedig: „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél szálanomra méltóbbak vagyunk...” (1Kor 15).

Kutató természetünk szerint talán tovább kellene lépni, egyre beljebb, a sírkamrába: leplek és kendő közé. Ám, ha csak a tárgyakat nézzük, az anyagi valóságot, s nincs hitünk, bizodalomunk, akkor is csak nyomorúságos emberi természetünk foglyai maradunk. Milyen jó, hogy az angyal biztató szava hangzik felénk: „Ne féljete! Tudom, hogy ti a Jézust keresitek, akit keresztre feszítettek. Nincs itt. Feltámadt, ahogy előre megmondtá” (Mt 28, 5-6). Ebből az is nyilvánvalóvá lesz előttünk, hogy a nagyheti, húsvéti eseményekben Isten akarata teljességedett be: az Emberfia bűnösök kezére kerül, megölik, de harmadnapra fel kell támadnia.

Ó hányszor megfélekedezünk Isten megtapasztalt drága ígéreteiről, áldásairól, amikor csüggedés vesz erőt rajtunk, és hitetlen módjára újabb jelet akarunk. Reménytelenség! Milyen jól ismert emberi érzés, amely hatalmába kerítette az embereket húsvét hajnalán is! Ha nem vagyunk élő kapcsolatban az Úr Jézussal, hamarosan kihuny szívünkben a hit drága tüze.

De Isten áldott örömhíre ma is így szól: „Ne félj, csak higgy!” Más az észlelés, és más a megbizonyosodás. A hithez mennyei látásra van szükségünk! Pál apostol így mondja: nem voltam engedetlen a mennyei látás iránt. Húsvét hajnalán a reménytelenségben is ott rejtőzik a mennyei látás lehetősége, mert Krisztus feltámadott! Így köszöntötték egymást az első keresztények „Krisztus feltámadott!” S a válasz ez volt rá: „Valóban feltámadt!” Az asszonyok hite által tanít bennünket, ma élő keresztényeket. Az üres sír ténye a római katonáknak, az őrségnek rettegést jelent, a Krisztus követőinek pedig a reménység, öröm, a hit elindítója lehet. Ami a hitetlen embernek az iszonyat, rettenetes dolog, az a hívőnek a Krisztussal való együttlét. Pál mondja: Kívánok elköltözni, és mindenkor az Úrral lenni.

A feltámadt Krisztus ajándéka a kegyelmi élet, amelyet felajánlott minden ember számára. Az eredeti bűn által eltékozolt isteni élet visszanyerése ugyanis Krisztus áldozatos szeretetének gyümölcse.

Kell tehát, hogy a mindennapi életben mi is minden nap felkészültek legyünk, áldozatot hozzunk, ellene mondjunk minden rossznak. A szentgyónásban azt ígérjük, hogy nem tékozoljuk el a krisztusi életet.

Templomunk

A mai plébániatemplom előzményei

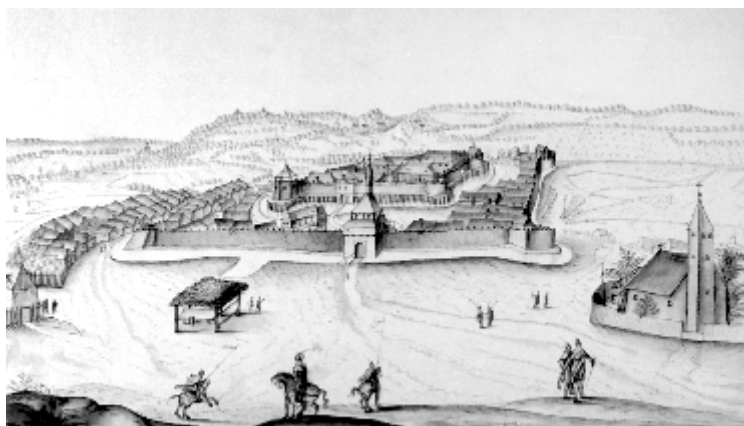
A város központjában, az egykori két fő utca kereszteződésébe épült a ma Nagytemplomnak is nevezett plébániatemplom. A település legkorábbi – szintén Mária Magdolna titulusú – temploma a környék falvaiban lévőkhöz hasonló, kisméretű, románkori téглаépület a 13. században épülhetett, amelyet később gótikus stílusban építettek át.

A püspök rezidenciája a későbbi vármegyeház helyén állt, nagyméretű téglából készült falrészletek megfigyelhetők a mai bíróság pincéjében. A „palota” mögött volt a majorság, amely a püspök – a mezőváros földesura – itteni ellátását biztosította. Az udvarház és a majorság egyszerű palánkkal való körbekerítésével, – ami a mai Várkör, a Deák tér, és a piac környékét fogta közre – jött létre később az egerszegi belső vár.

A templom a kerítésen kívül állt a mai Nagytemplom helyén. Mellette a temetőben – mivel Szent István rendelkezése értelmében a templom körül kellett temetkezni – kisméretű csontházat (latinul ossarium) építettek. Ebben helyezték el azokat a csontokat, amelyek az újabb és újabb temetések alkalmával a megszentelt földből kerültek elő. Ez a kis

A feltámadt Krisztus, aki tele van a halálon aratott győzelmének szent érzéseivel és a megváltás elvégzésén érzett boldogsággal, ezen a húsvéton is áldott kegyelmével és szeretetével lép újra életünkbe. Forduljunk Jézushoz, akinek életébe került a mi boldogságunk, megváltásunk.

Stróber László plébános

Ledentu metszete, 1650 körül. ADF 40.277 Göcseji Múzeum

Gótikus templom makettje

gótikus téглаépület a Szentháromság-szobor 1976-os áthelyezésével kapcsolatos ásatáson került elő, alapfalai a templom déli oldala mellett láthatók. A plébánia földszintes épülete a mai helyén állt, kerítése nem volt.

A 16. század közepének főúri hatalmaskodásai, és egymás elleni bosszúhadjáratai nem kímélték az egerszegi várat és templomot sem. A nádori helytartóhoz intézett panasz szerint a Gersei Pethők a mezőváros templomából kelyheket, szentségmutatókat és más ingóságokat raboltak, a várost

kirabolták, felgyújtották, a templom temetőjének kerítésfalát lerombolták és a közeli Kemenden fekvő várukba építették be.

Az egerszegi várat I. Ferdinánd király utasítására a vármegye többször is megerősítette, nagyobb területet felölelő, komolyabb palánkfalal körülvett, földbástyás várat hozva létre, amelynek külső falai már a templomot is magukba zárták. A török által elpusztított Kapornak helyett Egerszegre helyezett ítélőszék és a vármegye közgyűlései a püspöki házban és a templom épületében zajlottak. Az Egerszegről ismert, 1640-es években

lesei a püspöki házban és a templom épületében zajlottak. Az Egerszegről ismert, 1640-es években

készült metszeten látható templom csak dekoráció, sem tájolását sem elhelyezkedését illetően nem hiteles.

A török időkben a gótikus templom erősen megromgálódott, ezért a 18. század elején helyreállító munkák folytak, hogy misézésre alkalmassá tegyék. Három, különböző színűre festett és szobrokkal díszített oltárát említik: a főoltárt Mária Magdolna, a jobb oldali mellékoltárt Mária mennybevitele, a bal oldalit Szent József tiszteletére szentelték. Megye-

gyűléseket már nem tartottak benne, így is hamarosan kinőtték az épületet, ezért Acsády Ádám püspöksége idején bővítésére is sor került. Az átalakítás után már falazott tornya is volt négy haranggal. Igaz, a torony alapozása később nem bizonyult elég erősnek. Végül, a török kiűzése utáni templomépítési korszakban Zalaegerszeg is új, barokk templomot és plébániát kapott.

Marx Mária

Te azt akartad, hogy szabad legyek

Jézus Krisztus,
én azt tanultam:
a hit kegyelem,
nem pedig érdem,
vagy garantált prémium.
Ez a kegyelem a Te ajándékod.
Köszönöm.
A hit ad értelmet az életemnek.

Jézus Krisztus,
én azt gondoltam:
szilárd váz a hit,
szabályokból és tételekből épült,
megingathatatlan, támadhatatlan.
Ma már tudom,
hogy a hit merész kaland:
naponként új meg új próba,
mely kételybe is dönthet.
De azt is tudom,
hogy a hitet az ima élteti.

Jézus Krisztus,
könyörgök hozzád:
ne inogjon meg a hitem,
de újuljon meg.
Hogy fölismerjem:
a hit nem egyszerűen
száz katekizmusválaszhoz egyetlen, gépies „igen”.
A hit az az „igen”, amit Neked mondunk ki,
Szeretet Istene.
A hit „igen” Krisztusnak,
aki érettünk emberré lett,
meghalt, feltámadott.
A hit
a Te szeretettedben éltre
kimondott „igen”.
Ehhez add a kegyelmed.
Jézus Krisztus,
ha a hit
minden kérdésre biztos választ adna,

ha kísérletek bizonyítanák és igazolnák,
már nem is volna többé szabad.
De Te azt akartad, hogy szabad legyek.
Sőt: szabad akaratot adtál,
tetteim fellázadhatnak az értelem és lelkiismeret ellen.
Ne engedj Benned kételkednem,
ha látom, hogy az emberi rosszasság
az emberi boldogság megrontására tör.

Jézus Krisztus,
nem az van messze tőled,
akit kétely gyötör.
Messze van tőled,
aki vétkezik a szeretet ellen.
Te arra tanítottál,
hogy szeressünk,
ahogyan Te is szerettél bennünket.
Segíts a szeretetből élni.
Akkor nem leszek soha messze tőled,
még ha úgy érzem is, hogy egyedül vagyok.

Jézus Krisztus,
Te ismered az én utaimat,
kétségeimet és gyarló-voltomat.
De azt is tudod,
hogy a Te utadon akarok járni.
Megígérted,
hogy nem hagysz magunkra bennünket.
Nem azt ígérted,
hogy mindig világosan látjuk,
merre az út.
Add éreznem a Te közelségedet.

Jézus Krisztus,
kérem kegyelmedet,
hogy abba ne hagyjam az imát soha.
Akkor mindig megőrzöm a hitet.
De mindenek előtt arra kérek,
hogy a hitem örvendezővé tegyen.

Paul Roth (ford. Balássy László)

A lelkem szabadságát az adja, hogy Isten kegyelméből megtanultam – a nehézségek megoldandó feladatok, nem kell félnem, mert „mindenre képes vagyok abban, aki erőt ad” (Fil 4,13), és „felejttem, ami mögöttem van, és nekifeszülök annak, ami előttem van” (Fil 3,13). Példám, anyukám, aki az őt ért fájdalmak ellenére 89 évesen is szolgál a Mária légióban. A Bibliából kaptam Istentől én is a megerősítést minden nehézségemhez. „Örök szeretettel szeretlek, veled vagyok, megszabadítalak, meggyógyítalak, behegesztem sebeidet, megóvom életed. Viszlek, hordozlak, megmentelek, nem fordulok el tőled, nem hagylak el. Jóra fordítom sorsodat, megerősítelek. Körül veszlek, fölöttem tartom kezemet, megáldalak, oltalmazlak. Ne aggódj, nem ítélek el. A lelkemet adom neked.” Végül: „Megparancsolom neked: légy erős és bátor! Ne rettegj és ne félj, mert veled van az Úr a te Istened mindenütt, bárhova mégy.” (Józs 1,9)

dr. Berkiné Kerkai Márta - óvodapedagógus

Többször is hallottam, hogy milyen szabadok is a fogvatartottak a börtönben! Persze nem mindenkiről mondják ezt. Hanem, hogy azok között, akik pl. börtön-cursillo-t végeztek, s átadták életüket Istennek – azok bizony „kiszabadultak”! A kérdés már csak az: lehet-e valaki lélekben szabad, ha fizikailag fogoly?

A '80-as évek egyik hazai bestsellere volt „Színlelni boldog szeretőt” c. könyv. Ezek az írások arról szólnak, hogy az eredendő szerelmi házasságban élők miként adják fel a hosszú távra elképzelt kapcsolataikat rövid távú örömeikért. Az egyik történet szerint egy házasságban élő férfi a szeretőjével talán éppen Karácsony előtti napokban tervezi megünnepelni a „szeretet ünnepét” és ennek kapcsán találkozik a nő kiskorú gyermekeivel. A közös program alatt döbben rá, hogy ő is éppen ilyen korú gyerekeket hagyott otthon... Annyian élünk „rutinból”! A család-munka kettősség zártságában, megspékelve egy kis bevásárlással, gyereket oviba-iskolába-különórákra való cipelésével. Egyáltalán nem érezzük magunkat szabadnak: a fizikai cselekedeteink foglyai vagyunk. Hol itt a szabadság – különösen a lélek szabadsága? ... és akkor a megváltásról még nem is beszéltem. Ferenc pápa mondja: „Nem mindig az aktivitás hiánya jelenti a problémát, hanem sokkal inkább a rosszul megélt aktivitások...” (Evangelii Gaudium 82.)

A kérdés már csak az: szabad vagyok-e, ha önmagam vágyait kergetem?

Ercsényi Lajos – egyházmegyei cursillo világi titkára

A feltámadás eseményére 2000 év után is csak csodálattal tudunk tekinteni. Nem értjük, de nem is kutatunk bizonyítékok után, hanem az apostolok hitébe és tanításába – a kérügmába – erősen belekapaszkodva saját életünk és lelkünk kegyelmi gazdagsága az, ami nekünk a benne való bizonyosságot adja. Az újra élő Krisztus biztosít arról, hogy a mi életünk – hordozunk akár keresztek is – nem hiábavaló; imádságaink, felajánlásaink, áldozataink, amelyeket a Feltámadott kegyelmekben megsokszorozva visszajuttat nekünk, mind kiegészítik a krisztusi keresztdózsát. A nagypéntek és a húsvét elválaszthatatlan, mi az örök Húsvétot éljük, még akkor is, ha a felénk magasodó kereszt árnyéka néha ránk vetül – mert velük szemben, akik „nem tudják, mit cselekszenek” (Lk 23,34), mindennek tudatában vagyunk. Ennek felismerése végtelen szabadságot ad a lelkünknek, és küld, hogy tanúságot tegyünk. Szent II. János Pál pápa mondja: „Jézus Krisztus jelenlétében nem élhetünk úgy, mint a semmi jelenlétében”.

Kovács József - káplán

Életünkben minden nézőpont kérdése: az emberi élet különböző szakaszaiban mást-mást jelenthetnek ezek a fogalmak. Amíg egy kis csecsemőnek megváltás lehet, ha hosszú idő után tisztába teszik és megejtetik, tehát az alapvető életfeltételeket biztosítják számára, addig egy iskolás gyermeknek megváltást és szabadságot jelenthet az iskolaszünet, különösen, ha robotnak érzi a rendszeres tanulást, és a tananyag mennyiségéből eredő túlterheltséget. Az idős ember számára a betegségekből eredő szenvedés és a fájdalomtól való megváltás lehet a gyógykezelés mellett a rendszeres ima, a felajánlás, egy-egy kedves szó, egy simogatás a figyelem elterelése bármilyen pozitív tevékenységgel.

Mindezzel párhuzamosan a lélek szabadsága, megfoghatatlan érzés. Olyan talán, mint a boldogság: „illékony természetű”, melyet, ha csak egyszer is magunkba szívunk és igazán átéljük, egyértelműen boldogabbá válunk. „A lélek szabadságra született” írja a költő, és valóban arra születünk, hogy boldogok legyünk már itt a Földön a Mennysors ország kapujában! Folytonosan tudjunk hálát adni a Mennyi Atyának, hogy Jézus által megváltotta bűneinket és szabad akaratot kaptunk Tőle amivel, ha okosan sáfarkodunk, lelkünk szabadabbá válhat!

A lélek szabadságra született! „Az ember csak a mindennapi harcait tudja megvívni. Csak akkor omlunk össze, amikor hozzá adjuk a Tegnap és a Holnap terheit.” (Anonim szerző)

László Ferencné - tanár

Riport

Nagy kegyelem számunkra, hogy az egyházmegye fiatal, lelkes káplánjainak egy része a mi plébániánkon kezdi meg papi szolgálatát. „Káplánjaink nyomában” című sorozatunk egy-egy régebben közöttünk szolgáló papot keres meg, hírt adva életükről, feladataikról. Mostani számunk alapgondolata az Istentől ajándékba kapott szabadság. Ennek jegyében kerestük meg Óra Krisztiánt, sorozatunk a vele készült riporttal folytatódik.

- Kedves Krisztián atya! Szombathelyen nőttél fel, ott érettségiztél, majd Budapesten, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán készültél a papi hivatásra. Szentelésed után 2012-2014-ig Zalaegerszegen, 2014-2018-ig Körmenden voltál káplán. 2018 szeptemberétől Rómában tanulsz. Új helyek, új feladatok. Milyen érzések vannak benned egy-egy váltás előtt? Mi segíti a beilleszkedést?

Még a kispap-évek alatt kaptam ehhez a kérdéshez egy szép hasonlatot. A pap, mint ahogy egy pásztor is lebontja a sátrát és fölveri máshol, ahol éppen az újabb „legelő”, újabb küldetés várja. Bárhova megyek, mindig az Isten vár ott, eddig bárhol voltam, bárhova érkeztem mindig szeretettel vártak. Hiszem, hogy a mindenkori megyéspüspök által Isten Szentlelke vezeti az életemet. Ezzel nem azt mondom, hogy érzelmileg ne lenne nehéz egy helytől, emberektől elválni, de ennek fényében szívesen megyek bárhova, bármikor. Ez nagy szabadságot is ad.

- Most két évig patrisztikát tanulsz. Az ókeresztény kor egyháztörténelme miért lehet érdekes a mai hívők számára?

Ferenc pápa biztatja a fiatalokat arra, hogy hallgassák meg az időseket, tanuljanak a bölcs öregektől. Most én is ezt teszem. Az egyház első századainak történelmével, irodalmával ismerkedem, ahol a hitben elődeink, szent tanítóink rögzítették, magyarázták, őrizték és továbbadták a krisztusi tanítást, ami aztán hozzánk is eljutott. Az ő hűségük, életszentségük, az első keresztény közösségek élete vonzó példa lehet a mai keresztény hívő számára. Az ember mindig

ugyanaz marad, így az ő válaszaik a lét nagy kérdéseire, a mindennapok problémáira ma is aktuálisak.

- A legtöbb jó szándékú, hívő ember törekszik arra, hogy segítse a rászorulókat, a szociálisan hátrányos helyzetű, vagy beteg embereket. Te az adakozáson túl barátságokat is kötöttél velük. Milyen értéket rejt számodra a velük való kapcsolódás?

Sokak tapasztalata, de én is meg tudom erősíteni, hogy a szegényekkel, elesettekkel, betegekkel való találkozásban tényleg rá lehet találni az Úr Jézusra.

Ezek a testvérek meghívnak, figyelmeztetnek az egyszerűsége, az alázatra, a türelemre, az áldozathozatalra, nagylelkűsége és a hálára. A velük való találkozásban, kapcsolatban találkoztam korlátaimmal, gyengeségeimmel is. Nem tudtam mindig bölcsen, jól segíteni. Isten irgalmába ajánlom őket és magamat is, hiszem, hogy akik az Istent szeretik, minden a javukra válik. Biztatok minden testvért, hogy legyünk bátrak, nagylelkűek, érzékenyek a testi és lelki szükségben lévők felé, és akkor megtapasztaljuk, hogy tulaj-

donképpen mi leszünk azok, akik kapunk, gazdagodunk, többek leszünk, hiszen magával Jézussal találkozunk!

- A Bárka közösség nyári táboraiban súlyosan és halmozottan fogyatékos gyerekek, fiatalok és családjaik nyaralnak. Ezekben a táborokban is vállaltál lelkipásztori szolgálatot. Hogyan közvetíted az evangéliumot azoknak, akik nem tudnak beszélni és csak a legegyszerűbb kifejezéseket értik? Mi az örömhír azoknak a súlyosan fogyatékos gyermeket nevelő szülőknek, akinek az év 365 napján, a nap 24 órájában ilyen súlyos keresztet kell hordoznia?

Ezek a gyermekek, fiatalok sokkal érzékenyebbek a szeretetre, sokkal őszintébbek, mérföldekkel közelebb vannak Istenhez, mint sokszor mi „egészségesek”. Ők evangelizálnak, tanítanak minket az őszinte örömről, békéről, gyermekségre. Elég a szeretet teljes jelenlét, a mosoly, egy-egy érintés, közös játék, a szívbeli öröm és béke. Mi az örömhír a szülőknek? A kereszt mindig kereszt marad, nem lesz

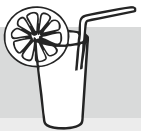
soha könnyű. Számunkra, akik hiszünk Krisztusban, a kereszti Isten ereje és bölcsessége. Az Isten logikája más, mint a világé, ő a kicsinyeket, a gyengéket választotta ki, hogy megszégyenítsék a világ bölceit, erőseit. Ezeknek a családoknak nem egyszerű, de Isten kegyelmével, a hit erejével bánatuk, fájdalmuk, kereszthordozásuk értelmet nyer és világossággal, örömmel töltődik. Imádkozzunk ezekért a családokért, hogy a hit fénye és ereje által tudjanak minden nap igent mondani Isten akaratára.

- Néhány évvel ezelőtt nagyszombaton tudtam időt szakítani arra, hogy a keresztlő kápolnában meglátogassam a szentsírt. A halott Krisztus szemlélése közben átérezhettem Isten hatalmas szeretetét és áldozatát, azért hogy az Ő gyermeke lehessenek. Nagyon mély és felemelő élmény volt. Akkor Te is ott

voltál. Benned mi a forrása, táplálója annak, hogy Isten gyermekeként, szabadon élj?

A szabadságot az adja meg nekem, hogy biztosan tudom, hogy Isten papnak hívott. Az ő kegyelméből és irgalmából tudtam igent mondani erre a hívásra. Ő mindeddig hűséges volt hozzám, akkor is; ha én hűtlen; sohasem hagyott magamra, akkor se, ha én Őt igen; és az Ő hűsége és szeretete megmarad mindörökre. Ez az én nagy reményem, szabadságom, vigaszom, életem igazsága. A közelmúltban erősödött meg bennem, hogy érjen öröm, vagy bánat, siker, vagy kudarc, jó nap vagy rossz nap; egyetlenség, ami számít, hogy élő kapcsolatban legyek Vele. Vele mindig van tovább, Vele mindig igazi, teljes, értelmes az élet.

Háriné Mile Mónika

Frissítő

Frissítő: Szeretnénk az anya-egyház gyermekeinek sokszínűségét, igaz értelemben vett gazdagságát bemutatni ebben a rovatban. Így vonzó, hiteles közösségekkel ismerkedünk meg reményeink szerint több számon keresztül, hogy a „plébánia családja” a „távoli rokonokat” is megismerje! Kortyolgassuk a frissítőt! Ezúttal a L'Arche - a Bárka Közösség mutatkozik be.

A Bárka Közösség

A Bárka Közösséget egy kanadai férfi, Jean Vanier [zsán ványié] alapította 1964-ben. Jóságában is rokonlélek lehet Victor Hugo Jean Valjean-jával A nyomorultakból. Nekem mindig eszembe jut ő is a hasonló név hangzásából adódóan. Ötvenöt évvel ezelőtt a kanadai Jean befogadott két értelmi sérült embert Franciaországban, velük élt, gondoskodott róluk és megismerte, megszerette őket. Olyan tengerészembert képzeljenek el, aki később filozófiát és teológiát is tanult. Ismeri a vizeket és a szellem hullámvéréseit. Nem a felszín embere, de azt is ismeri. Múlt év szeptemberében betöltötte kilencvenegyedik életévét.

A Bárka Közösség neve franciául L'Arche [lárs]. Az egész világon 37 országban jelen van e lakóotthon-közösség, ahol egészséges emberek együtt élnek sérült társaikkal, családdá válnak egymás számára. Magyarországon 27 éve működnek. Önkéntes munkát vállalva házaikban magunk is közelebbi barátságot köthetünk velük. Csak utána hazajöjjünk! 1971-ben megszületett a Hit és Fény

közösség, mely az értelmi sérült emberek és családtagjainak magányát, nehézségeit tapasztalva született meg vigaszt adó válaszként Lourdes-ban, Jean Vanier és egy gyógytárgyterapeuta hölgy ötlete nyomán. Itthon 29 éve dolgoznak.

A Bárkában – mely a Noé vezette állatmentő és családóvó akció fő szimbóluma a jól ismert ószövetségi történetben, és ahogyan az összes

ilyen alapítású közösséget is hívják –elsajátíthatjuk a derűs életszemléletet, mely a létezésből magából fakad. És ez az életöröm a sérült emberektől ragad ránk. Átformálnak minket! Mi vagyunk az egészségesnek mondottak, és ők – úgy érezzük – nagyobb segítenek rajtunk, mint mi őrjítjük. Ingyenes és váratlan, nagylelkű ajándéka ez az életnek. Boldogság! Ott találjuk magunkat egy sérült

emberrel, aki elvezet minket önmagunkhoz, az emberek mélyebb ismeretéhez és egymás megannyi sebéhez. „Tisztelettel meghallgatni és gyengéden érinteni” – ez Jean Vanier életének egyik pillére. Aki velük élt egy ideig, az érzi igazán, mit jelentenek e szavak.

Alább az alapító gondolatait olvashatjuk Imrik Zsófia jegyzetét beemelve, melyet ezúton köszönünk. Zárásul egy Bárkát megjárt magyar jezsuita szavait találjuk A Szív újság márciusi számából. Köszönjük.

A közösségeinkben egyáltalán nem erőltetjük az embereket, hogy hamar megkeresztelkedjenek. Azt szeretnénk, hogy ez belső vágyuk legyen. A saját vágyukat fejezzék ki, azt a vágyukat, hogy szeretnék Jézust jobban megismerni, vagy hogy szeretnének áldozni vagy az Úrvacsorát venni. Nem kell siettetni a dolgokat.”

„...meg kell tanulnunk, hogy az embereket úgy fogadjuk el, ahogy vannak. Hogy Janint úgy fogadjuk be, ahogy van. Hogy megértsük, neki is meg van engedve, hogy mérges legyen. És a gyógyszer, amit adhatunk, nem valamiféle antidepresszáns vagy ha-

sonló; az egyetlen jó orvosság az elkötelezettség és a jelenlét. Hogy tisztelettel hallgassuk, így felelhesünk a legmélyebb szükségére, és hogy gyengéden érintsük meg.

Segítsünk felfedezni az embereknek, hogy fontosak! Ami [...] Janin-re igaz, minden egyes emberre, mindannyiunkra igaz. Hogyan fedezhetnénk fel azt, hogy mindannyian értékesek vagyunk Isten számára, és hogy Isten kopogtat a szívünk ajtaján?

Szeretnék arra hívni benneteket, hogy néha legyetek csendben és figyeljetek befelé. Figyeljetek arra, mikor Jézus a szívetek ajtaján kopogtat. Hallgassatok, s nyissátok meg a szíveteket azelőtt az alázatos Jézus előtt, aki nem kötelez minket semmire, nem rúgja be az ajtót, hanem azt mondja: "Ha akarsz,

akkor jöved, és veled fogok élni. Átváltoztatom a köszívedet hússzívvé. A lelkemet adom beléd, és meg fogod tudni, mi is az igazi neved." Mert a mi igazi nevünk nem abból fakad, amit meg tudunk tenni. Az igazi nevünk az, hogy legyünk Jézus barátai, engedjük, hogy mindannyiunkban ott éljen. Ezért Jézushoz hasonlóan én is hirdethetem a jó hírt a szegényeknek. Ez a jó hír a jelenlétről és az elkötelezettségről szól. Arról, hogy az embereket

tisztelettel hallgatjuk és gyengédséggel érintjük. Hogy megmutathassuk minden embernek, hogy fontos. A gyengék és a sebezhetők számára pedig legyünk különösen nyitottak!" (Jean Vanier)

„A világ alkalmas rá, hogy csodák történjenek benne. Ezt azóta tudom, hogy életemben egyetlenegyszer igazán csodát vártam. Ismertem értel-

mileg sérült embereket, és valakitől azt hallottam, hogy velük élve talált csak választ élete nagy kérdéseire. Akkoriban ennél nagyobb csodát nem tudtam volna elképzelni. Ha ez igaz, mondtam magamban, akkor elhiszem, hogy létezik Isten. Egy évet töltöttem ilyen „csodavárásban” egy Bárka közösségben, és megváltozott az életem. Azóta meg sem lepődöm, csak örülök az újabb és újabb csodákról szóló beszámolókat hallgatva. Bár azt azért nem mindig értem, hogy néha miért áll ellen Isten olyan határozottan a csodavárásnak. Talán hogy ne az ajándékok, hanem az Ajándékozó legyen a legfontosabb.” (Lukács János SJ, a dobogókői Manréza lelkigyakorlatos ház vezetője)

S. Ivancsics Evelin

A lélek szabadsága

Hogy mi a lélek, ki mondja meg?
Magadnak kell azt megérezned.
Mert a lélek, így határtalan,
ha más mondja meg, az már nem az.

Hogy mi a szabad, ki mondja meg?
Neked és másnak egyet jelent?
Mert önmagában szabadság nincs,
csak mással együtt, vagy elleni.

Hogy lelked szabad, ki mondja meg?
Te érzed úgy, vagy más is veled?
A lélek gúzsa attól is függ,
Hogy érdekében mit tehetünk.

(Dorogi Ferenc Miklós)

Búzamac

A búzamac képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Madarak

Szabadnak látjuk a madarakat, ahogyan az égen cikáznak vagy nyílegyenesen röpködnek... A szabadság valami kötöttség-nélküliséget jelent elsőre, valami olyat, ami békésen hagy bennünket és szárnyakat ad a szellemi „repülésünkhöz”. De a madarak is leszállnak időközönként, megpihennek, majd újra felröppennek. Ezt jelenti a lélek szabadsága is? Hogy senki nem korlátoz bennünket cselekedeteinkben, gondolatainkban? Sem fal, sem szó, sem munkahely, sem ember, sem lelkiismeret? Rizikós a szabadon élő madarak élete: bármikor lecsaphat rájuk a ragadozó. Mégis jó érzés látni könnyed mozgásukat és hallani kora hajnalban felhangzó csiripelésüket...

Az emberi személy sajátja, hogy gondolkodni, érezni, szeretni tud. Isten teremtett meg bennünket, saját elhatározásából, önmaga képére formált. Nem véletlenül lett az élet, a mi életünknek is célja van, ami beteljesítésre vár. Szabad akaratunk van nekünk is, ahogy az angyaloknak is. Ez azt jelenti, hogy egy-egy dologra igent is mondhatok és nemet is. Szabadságomban áll. Jogomban áll... Eldönthetem azt is, hogy, ha folyik az orrom, akkor kifújom-e, vagy nem. Hogy ma este elmenjünk-e a színházba, vagy nem. Hogy a gyermekemet ebbe vagy abba az iskolába íratom be. Mindig van valami, amire nemet és amire végülis igent mondok, mondunk. Sok apró és nagy döntés sorozatából születik és alakul a személyiségünk, amíg élünk. Érezzük, hogy egy-egy ilyen (tudatos vagy kevésbé tudatos) döntésünk után elégedettség vagy inkább fásultság vesz erőt rajtunk. Magunknak őszintén bevallhatjuk, hogy kudarcot vagy felszabadító örömet érzünk-e inkább. Esetleg ezt is, azt is. Boldog az az ember, aki magába tud nézni, és az ott találtak bölcs tanácsai szerint igyekszik az életet önmagával együtt teljesebbé tenni.

A lélek szabadságáról mindnyájan saját tapasztalataink fényében és árnyékában tudunk beszélni, vagy legalábbis ezekre emlékezve van benyomásunk erről a jelenségről, életünk e pillanatairól. Ilyen szavak, szószervezetek jutnak eszembe: ajándék, öröm,

félelemnélküliség, szépségre való rácsodálkozás, a szeretet önfeledt szavai, az „elfogadnak” érzése, a nyár és tettevágy, tavasz és út, egy hullámhossz, ártatlan mosoly, „nincs titkolnivaló”, Isten itt van, napsütés, séta és jelenlét, tiszta figyelem, meghallgatás, szeretnek és szerethetnek, rendkívüli öröm a megadatott élet miatt...

Ugyanakkor „háborús övezetben” a megtalált úton elkezdni járni és végigmenni rajta... a jó szolgáltatás bizonyosságával, türelemmel, sok könnyel és imával... Ez is a lélek szabadsága szerintem. Nem látható talán, de ettől még nagyon is létezik.

A lélek szabadságának állapot-pillanata Isten közelségének egyik megtapasztalási formája is lehet számunkra. Amikor nincs örlődés egy döntés során, amikor egyértelmű és világos minden, és ez nem a mi érdemünk; vagy, ha van is kétség, megtalálva a jó döntést, megjelenik a megkönnyebbülés és elégedettség érzése. Amikor másoktól való félelem nem kerít hatalmába, amikor összhangban vagyunk önmagunkkal, amikor az egész világot meg tudnánk ölelni, és ebben a mély hálában még a könnyünk is kicsordul alázatosan...

A lélek szabadsága a Szentlélek ajándéka. Boldog az az ember, aki ezt tapasztalva tud tenni, cselekedni, érezni. Sokszor az ima ajándékaként kapjuk, melyet Isten készített nekünk. Sokszor csak megjelenik, sokszor kemény munka hozadékaként. Birtokolni, akarattal „érezni” a lélek szabadságát, mindez nevetésges igyekezet részünkről.

A tiszta szív mindenben meglátja Istent: ilyen a lélek szabadsága is, mert e tapasztalatban benne van a teremtő Isten jelenlévő mindenhatósága, áradó öröme, sugárzó irgalma, élénk kreativitása, burjánzó szeretete, kicsattanó vitalitása. Amikor nem önmagunk körül forgunk önismerést keresve és másokat megvesszőzve gondolatainkban, hanem jó az élet úgy, ahogy van. Jó, mert Isten keze tartja és óvó szeme védi.

Van, hogy embertársaink, barátaink léte hívja elő a lélek szabadságát elfogadó és önfeledt szeretetük gyümölcseként. De van, hogy az ember cellájának

magányában, vagy ugyanígy, csak sétálva a parkban meglep minket a lélek e tágassága, amikor kitágul a belsőnk Isten mérhetetlenül gazdag világára. Szárnyára vesz minket a Szentlélek.

Aztán visszacsöppenünk lassan vagy gyorsabban az élet feladatai közé, de a lélek szabadságának átélt

valós emléke felejthetetlen. Megerősít, és örömmel tölt el az újra idézett pillanat, percek és órák belénk égett, lelkünk falára festett emlékei. Számomra ez Isten csúcs-ajándéka!

S.Ivancsics Evelin

Imádkozzunk!

Szabadíts meg engem

Naphosszat kívánságok és ábrándok gyötörnek,
befészkelik magukat fejembe és szívembe.

Betolakszanak munka és pihenés közé,
a tevékenység rései közé.

Barátom, segíts!
Érzelmem lázad,
lelkiismeretem tiltakozik,
de még akkor is,
még az imádság szavai közé is
besiklanak a Bűn képei.
Úgy érzem akkor: körbe vagyok zárva,
könyörtelenül összezsap fölöttem
minden pillanat hulláma
és magával ragad.

Barátom, segíts!
Robbantsd szét az ördögi kört,
mert csak egy központja van:
én magam!

Szabadíts meg saját magamtól,
nyiss meg újra
mások felé,
Feléd.

Végülis tudom:
hiába teljesülne
a sok gyötrő kívánság,
egyik sem tenne boldoggá soha,
mert kezdő szavuk: „Én”;
s végső szavuk is „Én”.

Uram, segíts!
A boldogságnak, amit hajszolok,
amire szomjazom,
amiért élek,
többnek kell lennie,
mint hogy megelégedjem önmagammal „Én”;
nem lehet más neve, csak „Te” és „Mi”.

Paul Roth (ford. Balássy László)

Székely János: Zene

Székely János (1929-1992) erdélyi költő, író, műfordító 90. születésnapjára emlékeztünk márciusban. A zalaegerszegi közönség is jól ismerheti a művész nevét, hiszen a 2017-18-as évadban láthattuk a Caligula helytartója című drámáját a Hevesi Sándor Színházban.

A Zene című versének ihletőforrása Bach Máté-passiója.

A mű első két versszaka egy hétköznapi szituáció bemutatásával kezdődik: a versbeszélő egy fárasztó nap után hazafelé indul. Az őszi alkony, az otthon képenek felsejlése azonban nem idillt varázsol elének: „Hazafelé tartottam. Számon / Meggyűlt a keserű iszap.”

A második szerkezeti egység magyarázatot ad a keserűségérzetre. Az anaforikus sorkezdetek érveket vonultatnak fel. („Mert...”, „Mert...”, „Mert...”) A három versszak újabb és újabb negatív élettapasztalatot tár elének. Pl.: „Mert ismét üvöltött az érdek / Ismét szűkölt a rettenet.” vagy: „S a talpnyaló alázat ismét / Hőssé hazudta önmagát.” A példák után a vers hatodik strófája mintegy összefoglalja az eddigieket: „Szóval mert újra állt a bál, és / Velőt tiport és csontokat.”. A konklúzió nem is csodálkozhatunk: „Azért gyűlöltem a világot, / S utáltam embervoltomat.”

Nem nehéz elképzelnünk, milyen lehetett a vers írásakor, az 1960-as évek végén az élet Romániában. Ne felejtsük el azt sem, hogy a költő édesapját 1958-ban „rendszerbírálattért” 8 év börtönre ítélték. De, mint minden örökérvényű mondanivalóval rendelkező műalkotás, természetesen ez a vers is egyetemes emberi tapasztalatot ír le – itt épp a mindenkori hatalmi gépezetben élők természetrajzát.

És ekkor következik a költemény meglepő fordulata. Igazi „deus ex machina”. A lírai én maga sem tudja, miként mesélje el, hogy mi történt vele. Hirten olyan közvetlenséggel szól az olvasókhöz, hogy nem tudunk nem figyelni rá. Váratlanul kizökkenti, felemeli őt egy csodálatos muzsika: „Zenevarázs és zenegyász és / Zenekín, zeneoltalom. / Súlyos, hatalmas zene áradt / Felém egy nyitott ablakon.” A költemény ritmusa is megváltozik: a felsorolások, a fokozások egyre élénkebbé teszik a verset. Miként Bach varázslatos muzsikája, a vers is egyre jobban áradó,

hömpölygő, „megállíthatatlan” lesz. Hogy a lélek – a háborgó, a megkeseredett, a reménytelen – elcsendesedjen. És ekkor elkezdődhet a csoda...

Most érkezünk el a vers szívéhez. Szerkezeti szempontból is épp a mű középpontjánál, a tizedik s tizenegyedik versszaknál tartunk. Itt már ki kell mondania a lírai énnek, mi okozta a katarzist:

„Álltam és hallgató szívembe
Öröm csapott és félelem,
Valaki beszélt bent. A lélek
Anyanyelvén beszélt – velem.

Hozzám beszélt Sebastian Bach.
Időn és pusztuláson át
Dúdoló vigaszul a Máté-
Passió zárókórusát”

Dúdoló vigasz... Bach zenéje. A Lélek hangjai. A megváltás...

A versbeszélő lassan megért mindent. Rádöbben kicsinységére. Minden emberi végességére. Megérti, mennyire értelmetlen saját magányérzetében forognia, mennyire hiábavaló minden önmarcangolása s (ön)utálata:

„Minek gyűlölném én az embert?
Miért hinném, hogy reménytelen?
Miért volna átkozott e fajta,
Ha ilyen lelkeket terem?”

Lassan feloldja (szinte feloldozza) őt a bachi zene, s általa/benne a passió „főszereplője”, az Úr.

A vers ritmusa lelassul, kifejezve a lélek megtisztulását s elnyert békéjét, hogy aztán az író s vele az olvasó felocsúdjon –, s új emberként távozzon.

Visszatértünk a nyitóképhez: az est már leszállt, de a hazatérő ember már nem az, aki volt.

Talán haza(t)ért= meg(t)ért.

A vers elolvasása után mi is megérthetjük: a magunk helyén – úgy, ahogy csak képesek vagyunk rá – nekünk is az a feladatunk, mint a költőnek, mint a zeneszerzőnek. Beszélünk, írunk kell az Úrról. Az életünkkel kell rámutatnunk mások számára a Megváltóra.

„Gazok között teremni meg
Valamit, ami tán vigaszt ad
Valamikor valakinek.”

Kis-Fátra: A becsapós nevű óriás I.

Ezt a találó címet adta a Turista Magazin egyik szerzője, a Nyugati-Kárpátok gyöngyszemének, melyet vadregényes völgyet kialakítva szel ketté a Vág folyó. Legmagasabb csúcsai csupán 1600 méter fölé emelkednek, de a Vág 300-400 méter között kanyarog, és az északi hegláb is csak néhány száz méterrel van magasabban. Így jelentős szint-emelkedést kell leküzdenie annak, aki a csúcsrégióba szeretne felkapaszkodni. Jó felkészülési terep a komolyabb hegyek előtt.

Első napunk fele utazással és szállásfoglalással telt a Zsolnához tartozó Vágtapolcán. Szállásunk valójában munkásszálló volt, ahol mi voltunk az egyedüli turisták, és mint csodabogarakra nézett ránk a többi lakó. A konyha felszereltsége és higiéniája korántsem fedte a honlapon leírtakat, de a szobák és a fürdők tiszták, rendezettek voltak. Az elhelyezkedése pedig ideális, mert nagyjából közepén volt túránk kiindulópontjaihoz képest.

A délutánba csak egy rövid túra fért bele a Vág jobb partja fölé magasodó sziklán trónoló Óvár romjaihoz. Ez az Árpádkorban királyi vámhely volt, majd olyan neves nemesi családok birtokolták, mint a Pongráczok, a Szapolyaiak és a Thökölyek. A túlparti erőd felépülése után kezdték Óvárnak hívni. Mint annyi mást, ezt is a kuruc időköt követően érte el a végzete. Nagyszerű kilátás nyílik innen a lent kanyargó folyóra. Még egy darabig tovább kapaszkodtunk a sziklás gerincen újabb kilátópontokat keresve, mielőtt visszaindultunk a szállásunkra.

Másnap a hegység leglátványosabb része, a Nagy-Rozsutec (1610 m.) tömbje volt úticélunk. Stefanova üdülőfaluból a vaslétrákkal és láncokkal biztosított Horné szurdokon keresztül indultunk a hegy meghódítására. Az útnak ezt a szakaszát leküzdvé kiértünk a Kis-Rozsutec alatti nyeregbe, ahol a tisztáson ebédszünetet tartottunk. Nehéz volt utána tovább indulni. Fenyőerdőben, sziklás ösvényen kaptattunk felfelé. Az utolsó szakaszon újabb láncos segítséggel

jutottunk fel a sziklás hegytetőre. A meredek falakkal leszakadó oromról szédítő kilátás nyílt az alattunk elterülő rétre, ahol hangyáknak látszottak a lent mozgó emberek. A távolba tekintve pedig a környező hegyek világa tárult elénk. Északra a Javornik hegység vonulata mutatta az egykori ezeréves határ vonalát. Délre a nagyobb testvér a Nagy-Fátra terült el. A szomszéd Kócs-havas mögött ott tornyosultak a Liptói-havasok 2000 méter fölé emelkedő csúcsai, a háttérben pedig előbukkant a Magas-Tátra. A lefelé vezető út is izgalmasnak ígérkezett. Egy láncokkal biztosított sziklavályúban kellett leereszkedni. Bár a sziklás terep is kellően tagolt volt, hogy akár láncok nélkül is járható legyen, de esős idő esetén jól jöhet a segítség. Leérve egy rétre, ahol az út élesen irányt váltott, leheveredtünk egy kis pihenőre, mindenkit bevárva a csapatból. Innét már csak néhány kilométer

volt hátra a parkolóig. A visszafelé úton megálltunk Terhely faluban, ahol egy dombon a híres-hírheft szlovák betyár, Jánosik hatalmas pléhszobra éktelenkedett.

A következő nap a hegység legmagasabb csúcsára a Krivánra (1709 m.) indultunk. (Nem összekeverendő a Tátra hasonló nevű ikonikus csúcsával). Ezúttal

Vrátna faluig autóztunk. A település télen síközpont, nyáron pedig a turistákat szolgálják ki a felvonók. Ezúttal mi is éltünk a technika nyújtotta könnyítéssel. Kiszállva a kabinokból kellemetlen időjárás fogadott bennünket, a hegy pedig felhőbe burkolózott. De azért bizakodva nekivágtunk. A füves gerincen enyhén emelkedő ösvény vezetett a csúcs felé. Fent népes magyar társasággal találkoztunk. Volt idő némi csevegésre, amíg a csúcsfotóhoz alkalmas pillanatra vártunk, amikor a szél néha szétkergette a felhőket. Ezután keletnek vettük az irányt. Mire a Chlebre (1638 m.) értünk, már derűsebbek lettek a kilátások. A csúcsról hosszas vándorlás következett az enyhén hullámzó gerincen. Majd térdet próbáló ereszkedés következett a meredek sípályán, amit az alján lévő menedékháznál pihentünk ki, mielőtt a kört zárva visszaértünk az autókhoz.

Szalai Attila, fotó: Gedeon Tamás

Mindig alkalmas az idő Hittan fél órában, vagy hitre nevelés – egy életen át

„Kérve kérlek Isten színe előtt, és Krisztus Jézus előtt, aki ítélni fog élőket, és holtakat, az ő eljövetele és uralma által: hirdesd az Igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan! Feddj, ints, buzdíts mindig türelemmel és tudománnyal. Lesz ugyanis idő, amikor az emberek nem viselik el az egészséges tanítást, hanem saját kívánságaik szerint seregszámra szereznek maguknak tanítókat... Te vigyázz mindenre, viseld el a szenvedéseket, végezd az evangélista dolgát, töltsd be szolgálatodat.” (2Tim 4, 1-3; 5.)

Akár a személyes elhívásom mottója is lehetne ez az Ige, s lehetne akár mindannyiunké. Szerencsésnek érzem magam, és azt gondolom, mi mindannyian, akik a mindennapjainkat e helyen tölthetjük. Hitre nevelünk és hitre nevelődünk bizony, mi felnőttek is a gyerekek által. Hitre nevelődünk a családok által, és a már megalkult kis közösségek által esténként.

Mi hitre nevelünk, heti egy alkalommal pedig hittant tartunk a gyerekeknek. Miben különbözik a két dolog egymástól? Talán jó példa, hogy a hittan olyan, mint mikor heti félórán rendszeresen edzeni járunk, ez önmagában kevés ahhoz, hogy maradandó eredményt érjünk el például a karizmunk fejlődésében. A hétköznapiakban újra elernyednek az izmaink. A hitre nevelés olyan, mint egy egymásra épülő edzésterv, mindig magasabb fokon, célokkal. A kettő együtt úgy működik jól, ha az edzéstervhez tartjuk magunkat, de heti egy alkalommal pihenőt tartunk, amikor az izmok regenerálódnak és felkészülnek az új kihívásokra, továbbbi épülésre.

Óvodai berkeken belül a hittan remek lehetőség arra, hogy a hittal, Jézusi tanításokkal kapcsolatos tapasztalatok elmélyüljenek, a hétköznapiakban megélt kincsek egybeolvadjanak az Igével, egybeolvadjanak az Egyházzal, hiszen minden csoportba egy atya is bejár hűséggel a gyerekek közé, de ez sem korlátozódik csak egy úgynevezett foglalkozási időre, sokszor belátogatnak hozzánk, fontos számukra is részt venni az óvoda gyermek-, illetve családi programjain.

Mit jelent hitre nevelni a mi óvodánkban?

Azt jelenti, hogy Jézus előttünk jár, Ő a mi példánk, az Ő szavaival, az Ő gondolkodásával próbálunk együtt lélegezni. Az Ige az út, a lámpás, minden körülmények között érvényes, tanít, gyógyít, épít, nevel, vezet. Ezt a reményt, bizonyosságot akarjuk átadni a gyerekeknek, hogy ne csak értelemmel, hanem szívvel is érezzék ezt át. Ez munka. Ez szolgálat. Mindegy, hogy játékidő van-e éppen, vagy egyéb foglalkozás, hogy étkezési idő, vagy gondozási feladat, vagy pihenőidő. Az a tét, hogy a gyerekek tanulják meg a Jézusi értéket minden had-

színtéren. Először kicsiben, s aztán a nagy életben. A szellemi harcban a gyerekek csodálatosan részt vállallnak anélkül, hogy tudatában lennének. Hitük, tisztaságuk, szeretetük, imáik nagy erővel jelen vannak az egyházban, és számtalan tanúság, kinyilatkoztatás igazolja, mekkora erővel bír lelkületük egyenként, és egységben szintén. Egyik reggel történt, hogy énekeltünk az Úrnak, a gyerekek ösztönösen karjaikat felemelve, az

ég felé kitérve egy szívvel, szó szerint Lélekkel dicsőítették a Mennyei Atyát. Mikor a gitáron az utolsó pengetés is elhalkult, az egyik kisfiú azt mondta: óvónéni, mikor ezt a dalt énekeltük, mindig olyan boldogságot érzek a szívemben! – nagyon meghatódtam ezen a megnyilvánuláson, éreztem, hogy meg kell erősítenem abban, hogy amit érez, az Jézus, a Szentlélek valóságos ölelése bennünk, magam is meglepődtem mikor azt mertem mondani, jobb érzés, mint egy anyai vagy apai ölelés, de egyik gyerek sem cáfolta ezt meg. Istenélmény volt ez, az Atyai szeretet kiáradása közöttünk.

Hitre nevelünk. Hitre vezetünk – DE – nem vagyunk tökéletesek, mégis, álszerénység lenne azt állítani, hogy nem akarunk szentek lenni. Akarunk, de nehéz volna egyedül. Sok-sok ima, fohász, esetlenség, elesés, felkelés kíséri ezt az utat is, és mi nevelők is egy közösségben, egy szívvel támogatjuk, hordozzuk egymást, a ránk bízottakat, családokat, ügyeket.

Kovács Villő - Ady iskola, 3. osztály

Kicsinyeknek

Gyerekszáj

„Apokol, az egy bokorban van.”

Valaki jóvátette egy rosszaságát és ezért összesöpörte a szomszéd néni leveleit: – „vállalta a közmunkát.”

„...hogy reméljek és imádkozom – ezt várom este a Dédimmel.”

„Krisztus meg Jézus annyira szeret, ahány gyöngy van a Rózsafüzéren.”

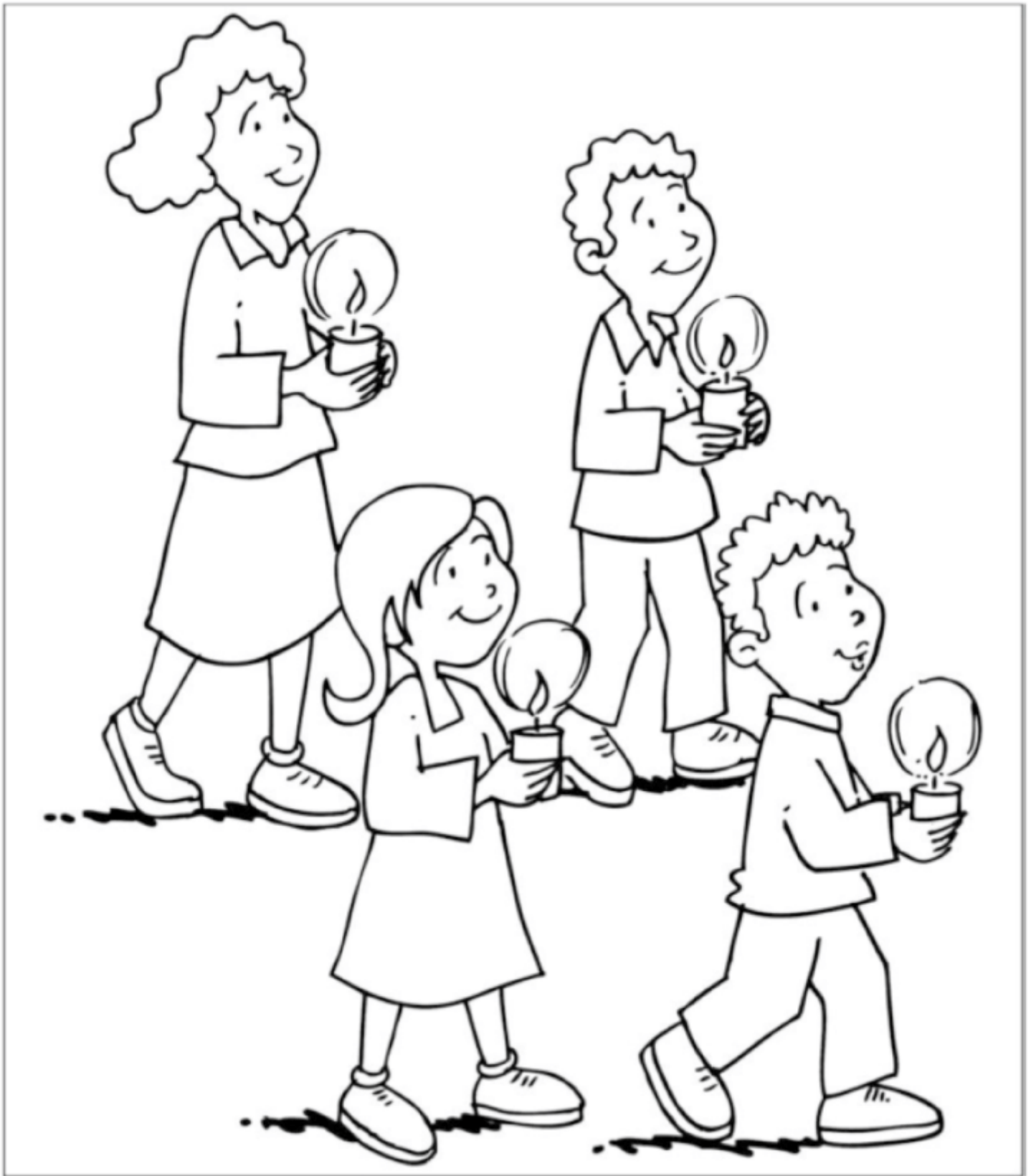
Létezik az Isten... hazavár az Isten ... „és megpusztil az Isten.”

Milyen vallásúak vagyunk? – „Románok.”

Milyen vallásúak vagyunk? – „Szentlélek.”

Ki az Egyház vezetője? – „Ferkó pápa.”

„Az ostya nem fából van?”

Gyerekszáj

Kik tették Jézus fejére a töviskoszorút? – „A katolikusok.”

Hogy hívták azt az embert, aki elárulta Jézust? – „Gulyás.”

Virágvasárnap mit lengetünk a kezünkben? – „Szentmisenaplót.”

Mit láttok, mi van Szent József kezében? –

Pipitér! ... Hóvirág!

Mit jelenthet, hogy József igaz ember volt? – „Hogy tényleg létezett és sose hazudott.”

„Jézus kistanítványai nem ihatnak a misén a borból.”

„Én már voltam miseórán, a Kati néninek vannak barátnői, velük.”

„Rózsafüves imádság” (Rózsafüzér)

Házasságkötés

Lugosi József és Gaál Tímea
Gróf Krisztián és Árbócz Lilla

Jókívánságainkat fejezzük ki az ifjú párnak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Keresztelés

Drávecz Annabella
Kocsmár Zsófia
Kondorosi Léna
Kovács Barnabás
Lendvai Zsolt Noel
Luft Tamás
Pócza Olivér Tamás
Tornyos Veronika

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Temetés

özv. Bakó Albertné sz. Horváth Etelka (1934)
Bakos Erzsébet (1937)
özv. Balogh Istvánné sz. Szabó Mária (1954)
özv. Belső Károlyné sz. Végh Irén (1935)
Bor Tibor (1948)
özv. Desics Imréné sz. Parragi Mária (1933)
Farkas Rudolf (1942)
özv. Forgács Gyuláné sz. Kolompár Irén (1936)

Forgács István (1954)
dr. Fülöp Ervin (1941)
Györe János (1928)
özv. Hegyi Tiborné sz. Benkő Magdolna (1935)
Herczeg Ottóné sz. Hegyi Tünde (1972)
Horváth József (1950)
özv. dr. Horváth Lászlóné sz. Vass Ilona (1932)
özv. Károlyi Ernőné sz. Tokár Erzsébet (1941)
özv. Kiss Jánosné sz. Major Gabriella (1922)
Kósi István (1929)
özv. Kovács Ferencné sz. Andor Mária (1935)
özv. Kustor Istvánné sz. Kiss Ilona (1936)
Lapat Aladár (1928)
Légrádi Józsefné sz. Kovács Rozália (1939)
Molnár Pál Lajos (1927)
Nádasiné Tóth Györgyi (1956)
özv. Nagy Gyuláné sz. Főőr Julianna (1931)
Nemes Anna (1926)
Németh József (1938)
özv. Orbán Jánosné sz. Foki Ibolya (1930)
Sipos Árpád (1927)
Szép József (1927)
Tivolt Ferenc (1938)
Tóth Imre (1936)
Tráj Gyuláné sz. Czömpöl Györgyi (1945)
Vöröss Margit (1927)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Minden hónap második és negyedik csütörtökén 17:30-tól a Mária Magdolna plébániatemplomban **szemlélődő imádság** keretében keressük a találkozást a Jóistennel.

Minden hónap 13-án 18 órakor a kertvárosi templomban **fatimai szentmise** és szentségimádás

Minden hónap 13-án 18 órakor **fatimai engesztelés** Pusztacsátáron

A Kálvária kápolnában **szombatonként** hajnali 6-7-ig az „Ébredés” közösség tart gitáros, énekes **dicsőítő imaórát**.

A Kálvárián **minden hónap második és negyedik csütörtökén** 17 órakor lesz **szentmise**.

Április 18-án, nagycsütörtökön reggel 7 és 8 óra között gyónási lehetőség, este 18 órakor az **utolsó vacsora emlékmiséje**, oltárfosztás, szentségimádási, virrasztási órák.

Április 19-én, nagypénteken reggel 7-8 óra között gyónási lehetőség, 8 órakor zsolozsma, 9 órakor keresztúti ájtatosság, este 17:30 órakor **nagypénteki szertartás**, 19 órakor **városi keresztút** a Mária Magdolna Plébániatemplomtól a Kossuth Lajos utcán a Kálvária-kápolnáig.

Április 20-án nagyszombaton reggel 7 és 8 óra között gyónási lehetőség, 8 órakor zsolozsma, este 19 órakor **nagyszombati szertartás, feltámadási körmenet**, húsvéti ételszentelés.

Elsőáldozása lesz a Mária Magdolna plébániatemplomban **április 28-án** 8:30 és 10 órakor az Ady-, **május 5-én** 10 órakor a Petőfi-, **május 12-én** 15:30-kor a Dózsa iskola diákjainak.

Április 27-én szombaton az **egyházmegyei minisztertanálkozóra** Szombathelyen a Brenner János Nevelési Központban kerül sor.

Május 1-jén szerdán lesz az **Egyházmegyei Zarándoklat**, amelynek a végleges helyszíne Szentgotthárd-Zsida, Brenner János boldoggá avatásának az évfordulóján. Bővebb információk a hirdetőtáblán.

Május 12-én 15 órakor **bérmálás** lesz a Szent Kereszt templomigazgatóságán.

Május 30-án lesz az **elsőáldozók zarándoklata** Vasváron.

A Mária Út és a Mária Rádió szervezésében, dr. Székely János szombathelyi megyéspüspök lelki vezetésével Budapestről **zarándokvonat** indul **Ferenc pápa június 1-i, csíksomlyói szentmiséjére**. A vonat Budapestről a Keleti pályaudvarról indul május 31-én pénteken 16.40-kor. A zarándoklat a Mária Út és partner utazási irodája az MTDMSZ utazási iroda szervezésében, a Mária Rádió támogatásával valósul meg. A pápai szentmise után szombaton este 19.19-kor indul a vissza a szerelvény Csíkszeredából. A tervek szerint június 2-án vasárnap reggel 8.10-kor érkezik a Keleti pályaudvarra. Szállás a vonaton, az étkezéssel mindenki magának kell gondoskodnia. A pápai szentmisére a vonatrádió hallható és személyesen a büfékocsiban megtekinthető lelki programok segítik a felkészülést.

További zarándokvonatok a Misszió Tours szervezésében indulnak, pl. Szombathelyről is indul szerelvény Ferenc pápa június 1-i, csíksomlyói szentmiséjére. A jelentkezéseket még várják. Az 1. osztályú és fekvőhelyes kocsikban elfogytak a helyek, érdemes tehát sietni. Bővebb információ a Misszió Tours honlapján.

A GySEV Zrt. is indít vonatot a szentmisére. A zarándokvonat Sopronból indul május 31-én, 9.38-kor. A vasúttársaság elsősorban a nyugat-dunántúli térségből várja az érdeklődőket, de az ország több pontján és fővárosban is lehet csatlakozni a különvonathoz.

2019. március 29-én sajtótájékoztatót jelentette be a Szombathelyi Egyházmegye, hogy megkezdte működését a **Mindszenty József Alapítvány**, és egyúttal meghirdették a Mindszenty-ösztöndíjakat. Mindszenty József sokat tett a legszegényebbekért, nemcsak mint zalaegerszegi plébános, hanem később, már mint magas rangú egyházi vezető. Hasonló gondolatok vezették a Szombathelyi Egyházmegyét, amikor létrehozta az alapítványt, illetve meghirdette az ösztöndíjakat. Ma kb. 700.000 ember tartozik a leginkább leszakadó réteghez, köztük sok roma. A nyomor ellen a tanulással lehet leginkább küzdeni. Ebben szeretne az egyházmegye segíteni. Az ösztöndíjak anyagi forrását nemcsak az egyházmegye támogatása jelenti, hanem **várják magánszemélyek, vállalkozások felajánlását is**. Az anyagi támogatást az alábbi bankszámlaszámra várja az

egyházmegye: Mindszenty József Alapítvány számlaszáma: 11747006-27251027 (OTP bankszámla)

Az alapítvány két pályázatot hirdet tanulmányi ösztöndíjak elnyerésére a 2019/20-as tanévre. Az egyik az általános és középiskolások számára kiírt **Mindszenty Köznevelési Ösztöndíj**, a másik pedig a főiskolákon, egyetemeken tanulóknak kiírt **Mindszenty Felsőoktatási Ösztöndíj**.

Pályázati feltételekről részletesen tájékozódhatnak egyházmegyénk honlapján a Mindszenty József Alapítvány menüpontban, ahonnan a pályázati űrlapokat is letölthetik.

Egyházközségünk **gitáros kórusa** jó hangú, esetleg valamilyen hangszeren játszani tudó, lelkes fiatal és felnőtt jelentkezőket vár, akik a vasárnapi miséken és különleges alkalmakkor színesítik a liturgiát. Próbák vasárnap reggel fél kilenckor a plébánia 2. emeleti próbatermében. Ötleteket várunk a kórus elnevezésére is.

Új helyre költöztünk!

Csipke üzletház, I. emelet,
Zalaegerszeg, Kossuth L. u. 4-6.
Telefon: +36 20 314 1860

Várjuk kedves Barátainkat!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91.
Telefon: (92) 599 230, Fax: 599 231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. - Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.